

C/2023/1277

11.12.2023 г.

Преюдициално запитване от Sąd Najwyższy (Полша), постъпило на 20 юли 2023 г. — G.T./T. S.A.

(Дело C-455/23, Garera ⁽¹⁾)

(C/2023/1277)

Език на производството: полски

Запитваща юрисдикция

Sąd Najwyższy

Страни в главното производство

Жалбоподател: G.T.

Отвeтник: T. S.A.

Преюдициални въпроси

1) Трябва ли член 19, параграф 1, втора алинея ДЕС, както е тълкуван от Съда на ЕС по дело C-487/19, W.Ż., да се тълкува в смисъл, че разпределянето на съдия от Sąd Najwyższy (Върховен съд) без негово съгласие да заседава временно в друга колегия на Sąd Najwyższy нарушава принципа на несменяемост и независимост на съдиите по аналогия с преместването на съдия от общ съд от едно отделение в друго отделение на същия съд, когато:

- съдията е разпределен да заседава по дела, чийто предмет не се припокрива с материалната компетентност на колегията, в която съдията от Sąd Najwyższy е назначен да заседава,
- на съдията не е гарантирано оспорване по съдебен ред на решението за такова разпределяне, отговарящо на изискванията, посочени в точка 118 от решение по дело C-487/19, W.Ż.,
- разпореждането на първия председател на Sąd Najwyższy, с което е разпределен да заседава в друга колегия, и разпореждането на председателя, ръководещ работата на Izba Cywilnej Sądu Najwyższego (гражданска колегия на Върховния съд), за възлагане на конкретните дела, са издадени от лица, назначени на съдийски длъжности в Sąd Najwyższy при същите обстоятелства, както по дело C-487/19, W.Ż., и с оглед на досегашната съдебна практика съдебните производства с участието на такива лица са или недействителни, или нарушават правото на страната на справедлив процес по член 6 от ЕКПЧ,
- разпределянето на съдията без негово съгласие да заседава за определен срок в друга колегия на Sąd Najwyższy, различна от тази, в която изпълнява функциите си, като същевременно остава задължението му да заседава в своята първоначална колегия, няма правно основание в националното законодателство,
- разпределянето на съдията без негово съгласие да заседава за определен срок в колегия на Sąd Najwyższy, различна от тази, в която изпълнява функциите си, води до нарушение на член 6, буква б) от Директива 2003/88/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 4 ноември 2003 година относно някои аспекти на организацията на работното време ⁽²⁾?

2) Независимо от отговора на първия въпрос, трябва ли член 19, параграф 1, втора алинея ДЕС да се тълкува в смисъл, че не представлява съд, „създаден със закон“, съдът в състав, конституиран в резултат на издаване на разпореждане от първия председател на Sąd Najwyższy за разпределяне в друга колегия на Sąd Najwyższy, както и в резултат на разпореждане на председателя, ръководещ работата на гражданска колегия на Sąd Najwyższy, за възлагане на конкретни дела от лица, назначени на съдийски длъжности в Sąd Najwyższy, при същите обстоятелства като по дело C-487/19, W.Ż., когато от досегашната съдебна практика става ясно, че съдебните производства с участието на така назначени лица са недействителни или нарушават правото на страните на справедлив процес, залегнало в член 6 от ЕКПЧ?

⁽¹⁾ Името на настоящото дело е измислено. То не съвпада с истинското име на никоя от страните в производството.

⁽²⁾ ОВ L 299, 2003 г., стр. 9; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 7, стр. 3.

- 3) В случай че на първия въпрос се отговори утвърдително или на втория въпрос се отговори, че така създаденият съд не е съд, „сздаден със закон“, трябва ли член 19, параграф 1, втора алинея ДЕС и принципът на предимство на правото на Съюза да се тълкуват в смисъл, че съдиите, назначени в състава на съд, създаден по начина, описан във въпроси 1 и 2, могат да откажат да извършват действия по възложеното им дело, включително да заседават, като сметат за несъществуващи разпорежданията, с които са назначени да заседават в друга колегия на Sąd Najwyższy и са им възложени конкретни дела, или трябва да се произнесат с решение, като оставят на страните да решат дали да го оспорват, поради това че се нарушава правото на страната делото да бъде разгледано от съд, който отговаря на изискванията на член 19, параграф 1, втора алинея ДЕС и член 47 от Хартата на основните права?
-